

Вінніпер. — Сповнилося 50 літ від часу публікації першого числа пресового органу Української Греко-Православної Церкви у Канаді „Вісника“, що його видає видавнича спілка „Екклезія“. Видавці, редакція й адміністрація двотижневої газети присвятили початку ювілейних святкових відзначувань 50-ліття „Вісника“ деякі матеріали та заклики, в числі з 1-го квітня ц.р. Ювілейний рік завершиться у березні 1974 р. спеціальним випуском тієї газети. В офіційному проголошенні під назвою „Вісник вступає в рік свого 50-ліття“ сказано, що „це перший і найстаріший церковний орган православних українців у Канаді та у

СВОБОДА
UKRAINIAN NEWSPAPER
PUBLISHED DAILY EXCEPT SUNDAYS, MONDAYS & HOLIDAYS (SATURDAY & MONDAY ISSUES COMBINED) BY THE UKRAINIAN NATIONAL ASSN., INC. AT 81-83 GRAND ST., JERSEY CITY, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1102 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Конгрес проти Президента

Напружені відносини між республіканським мешканцем Білого Дому і Конгресом і демократичною більшістю дійшли до того драматичного ступня, що завжди добре поінформований тижневик „ЮС Ньюс енд Ворлд Ріпорт" з 16 квітня приніс на першому місці статтю „Конгрес проти Ніксона — розрив попередній". Боротьба ведеться передусім довкола відаткування сум, що їх Президент аважає загрозливими для інфляційних заходів Уряду, — але також довкола так званих „екзекютивних привілеїв" Президента, на які Президент покладається, забороняючи своїм співробітникам з'являтися на конгресові переслухання. Президент вважає, що це його право, як головного командувача збройних сил, вислати летунство на бойові місця проти комуністичних військ у Камбоджі, — Конгрес вважає, що треба мати на це дозвіл від законодавчої Палати. Конгрес схилився до привертання контролю цін та платежів і завершення цін до стаю з-перед 10 січня ц. р. Президент протиставляється цьому. Конгрес вкотре використав так звану аферу Ватергейту для табування штабу Білого Дому, який ніби зловживав тією аполітичною установою безпеки для партійних цілей.

Президент Ніксон здобув у тому конфлікті поважний успіх, коли його опоненти в Сенаті не змогли зібрати відповідного числа голосів, щоб перекреслити його „вето", яким він опротестував закон про фактивний випинок умов відсталях осіб висотою 2,600,000,000 дол. Але справа „замороження" Президентом 8,700,000,000 дол., схвалених уже Конгресом на різні цілі, буде вирішуватися в судах, з найвищим включно. Сенат пішов по лінії бажань Президента, визнавши „найвищу межу" для бюджету у висоті 288 мільйонів дол. Однак, тут же Сенат задав поважні поразки Президентові, переслухуючи визначеного Президентом кандидата на директора ЕФБІА Патріка Грея впродовж кількох тижнів, аж поки цей близький співробітник Президента вирішив зректися своєї кандидатури.

Отже, конфлікт між Капітолем і Білим Домом є конфліктом на тлі амбіцій щодо прав і привілеїв законодавчої влади. Такий конфлікт бував уже не раз в історії Америки як тільки у Білому Домі з'являвся енергійний президент, що волів більше рахуватися з своїми подорадниками, як з членами Конгресу. Тому, що у тих конфліктах по обох сторонах були і с державні мунди з почуттям відповідальності за понадпартійні інтереси країни, то потуга ЗСА на тих конфліктах не терпіла.

Засіб русифікації

На початку квітня советська преса подала до загальної відома проєкт „основ законодавства Союзу РСР і союзних республік про народну освіту". Цей проєкт опрацювала Рада Міністрів СРСР і передала на розгляд Президії Верховного Совету СРСР. Згідно з планом, цей проєкт буде предметом „громадського обговорення". За відносно недовгий період це вже друга реформа освітньої системи в СРСР. Цим разом, пропонуючи нове законодавство по лінії народної освіти, совєтський режим під проводом Л. Брежнєва хоче зліквідувати залишки хрущовської спадщини і на цьому відтінку. Як знаємо, в 1958 році з ініціативи М. Хрущова в СРСР зреформовано систему народної освіти під кличем „зав'язок школи зі життя". В основу перебудови народної освіти „був покладений принцип послання навчання з виробничою працею, з практикою комуністичного виробництва".

В ході хрущовської реформи народної освіти введено також засаду, що батьки мають право вирішувати, в якій школі і з якою метою викладання повинні навчатися їхні діти. Новий закон дозволяв учням „вибирати" мову навчання, при чому у школах національних совєтських республік скасовано обов'язкове навчання національної мови даної республіки, а національну мову учні могли за своїм бажанням заступити російською мовою. Практика останніх 15 років показує, які трагічні для національних республік наслідки мала ця постановка про мову у школах в СРСР. Як ніколи досі, русифікація охопила широкі круги неросійського населення СРСР, яке часто з опортуністичних міркувань, щоб забезпечити кар'єру своїм дітям, ріднелося на російськомовні школи і ризигнувало з навчання рідних мов.

Новий законопроект про народну освіту ліквідує ряд тих ідей, що їх просунув у систему народної освіти Хрущов, але не ліквідує, а залишає в силі постанову про навчання мови в школах СРСР, підкреслюючи в статті 18, що „батьки або особи, що їх замінюють, мають право вибирати для дітей за бажанням школу з відповідною мовою навчання". Іншими словами, новий законопроект санкціонує русифікацію антинаціональну політику.

„УКРАЇНСЬКІ НОЧІ" — ТРЕТІЙ НАКЛАД

Книжка польського відомого літературознавця Єжи Сиджесвіча про Шевченка п. н. „Українські ночі, або родині генія" („Ноще українське альбо родоводу генію") була опублікована минулого року у Варшаві третім накладом. Хоч після появи цієї книжки в 1966 р. в нашій пресі вже було про неї кілька статей, їх не можна уважати вичерпними тому, що названа книжка — поважна праця, і про неї треба сказати багато більше. Погляньмо до американської преси і побачимо, скільки статей та рецензій написали і пишуть про книжку Солженицина „Серпень 1914". Неужив ми хочемо збудувати цю цінну працю про того, кого називаємо нашим духовним батьком, кількома статтями?

Про автора на обкладинці книжки сказано, що його молодість пройшла в Україні, в Катеринославі (Дніпропетровську), де вчився він у гімназії, що пізніше перетворилася на українську школу, з тією країною в'яжуть його глибокі почуття. Сиджесвіч — автор декількох праць і перекладач на польську мову з літератури італійської, німецької, російської та української, а „Українські ночі" є наслідком довготривалих студій автора над історією України і спробою кинути новий погляд на життя і творчість одного з найвидатніших поетів і революціонерів XIX століття. Є спробою включити Шевченка в культурну течію і політичні події епохи, особливо років, які передували польському повстанню 1864 р.

НЕПІДМАЛЬОВАНІЙ КОЛГОСП

Образ типового сибірського колгоспу, до якого входило село Гур'ївка і три сусідні села Красноярського краю, з'ясував описав Андрій Амальрік у своїй книжці „Небажана подорож на Сибір". Засланий він був туди з Москви як „тузєндець" — паразит, бо в КГБ тоді ще не змогли знайти в кримінальному кодексі відповідної статті, щоб заарештувати його (як пізніше й зробили) до мордовського концтабору.

Порівнюючи цей колгосп із колгоспами в центральній Росії (про українські він не пише), Амальрік твердить, що матеріальний рівень сибірських селян вищий. Але якщо цей „вищий рівень" вимірювати західноєвропейським чи а м е риканським стандартом, то як же жалюгідно він виглядає!

Колгосп, у якому мусів працювати Амальрік, був поділений на чотири бригади. Польова бригада складалася з колгоспників, які не були зайняті в тракторній бригаді. Заробіток її був найнижчий. Механізатори: трактористи, комбайнери, шофери, ковалі — колгоспна „аристократія": вони одержували на трудоводі не 30, а 60 копійок при остаточному розрахунку не один кілограм збіжжя, а два. Проте, зміни цей заробіток спадав в 4-5 разів — до 20-25 рублів на місяць.

На фармі вліт, крім пасічників і мотористів, працюють тільки жінки, а зимою також і чоловіки — як робітники і возії.

Хоч за останні роки заробітки колгоспників зросли, вони недостатні для того, щоб з них прожити. Головні джерело прибутку, як і раніше, власне маленьке господарство. Ко л г о с п н и к и тримають корови — по одній у малій і по дві у великій родині, а також вівці, поросята і кури. Двогнізкове порося коштує 10 рублів, корова 400-500 рублів. Тепер колгоспники не змушують здавати державі яєця, але якщо хто хоче одержати з колгоспу так званий „комбікорм" для своєї худоби, мусить здати 200 яєць.

Колгоспники не голодують, зате приречені на безперервне „служіння" колгоспів і власній худобі.

Цікаве спостереження висловлює Амальрік, що до певної міри розкриває психологію російського селянина. Вони, мовляв, нарікають на своє життя, на тяжку працю на „палічці" — трудовій, але коли автор їх питає, як би вони хотіли жити, відповідалі: „А як інакше жити? Ми без цих палічок жити не вміємо".

Всі Гур'ївські колгоспники казали Амальріку, що до старого вороття вже не може бути, що до односторового — індивідуального господарства вертатися вони не хочуть, а головне вже провадити його не зуміють.

На Україні, під час німецької окупації, коли поширилися були чутки, що німці розв'язуть усі колгоспи, селяни зустріли ці чутки з

ЧОМУ ПРОПАДАЮТЬ НАШІ ДІТИ

Уже багато писалося на тему виховання молоді, особливо про те, чому наші діти нас дурять, відходять. І у мене теж зродилося бажання висловити кілька думок, зокрема про те, про що інші автори не пишуть, тобто про „зразок" чи „першопричину" лиха.

Відчуження нашої молоді, її зневажливість до батьків та інші згубні риси поведінки зроджуються в дитинстві, ще в колосці (якщо не рахуватися з думкою психологів, що дитина починає відчувати докучливий світ уже в лоні матері за кілька місяців до народження).

Але обличчю висновки психологів. Починаючи від часу, коли дитину може спостерігати звичайна людина власними очима, без наукових дослідів і узагальнень. На мою думку, головних причин, що зроджують лихо в дитині, є дві:

1. Дарунок з нагоди численних подій, як „кримес", „бертдей-парті" та багато інших;

2. Практикування в родині так званих „лігі-банків", які ніби мають привчати дитину до ощадності.

Прягнута до цих двох головних „бадилей", що руйнують виховання дитини. Спостережливе око навіть неписьменної людини помітить, що „презенти" не дають дитині найменшого користі, а лише викликають тимчасовий, скоринуючий спалах захоплення, що згасає без сліду.

Життєвий досвід каже, що найкраще спостерігати поведінку чужих дітей, бо свої у батьків завжди оповиті ніби „сайдом" досконалості. А це свого роду засліплення: за пестощами батьки не бачать справжнього еста своєї дитини, не помічають розвитку поганих звичок і нахилів. Бо все ніби сплітається в одне ціле, що його можна окреслити коротким реченням: „всехохлюющая батьківська радість".

Проблема виховання дітей щодня гострішає не лише в „буржуазному світі", чи у нас, українців на чужині. Сама дійсність доводить, що „виховні клопоти" виникають всюди і завжди. Коли люди починають вибиратися у кращі економічні умови життя. Навіть у совєтському „раю" починають скаржитися на труднощі з молоддю.

Для прикладу наведу карикатуру із двох малюнків, відмінену в одному з чисел журналу „Перець", що виходить у Києві. На першому малюнку молодий батько сходить до хати, сповнений радощів, несучи на руках „дарунки" для дитини. Це не астиг щастливий батько переступити порога, а дитина з колоски вже кричить: „Ходи, тату! Дай, тату!" А другим малюнку: батько працює згорблений і закуїтий, сидить край столу. До нього підійшов син, що колосів із колоски гукав

СІМДЕСЯТИП'ЯТИРІЧЧЯ ВЛАДИНИ МИТРОПОЛИТА МСТИСЛАВА

(Передрук з „Українського Православного Слов", квітень 1973)

30-го квітня ц. р. Первоієрархоні Української Православної Церкви в ЗСА і УАПЦеркві в Європі і Австралії — Владика Митрополитові Мстиславу сповнилося 75 років життя.

Народився Владика 10 квітня 1898 року в Полтаві у старій побожній козацькій родині Івана Скрипника і його дружини Маріями Петлюрою і при св. хрещенні отримав ім'я Степан. Виховання з дитинства в любові до Православної Церкви і в українській традиції. Вл. Митрополит зберіг цю любов і традицію на все своє життя, віддавши Церкві й народові багато часу й енергії, покласти на чужині від юнацьких шкільних років, коли був членом нелегальних гуртків у Полтаві, — аж дотепер.

Воїнство можна сказати, що життєва діяльність улюбленого Первоієрарха і Ювілянта була багатогранною: як молодий старшина армії УНР бере участь у Визвольних Змаганнях, а по їх закінченні — праця серед тієї частини нашого народу, що опинилася під польською окупацією. Спочатку в кооперативі в Галичині й на Волині, а потім, заскарбивши собі повне довіря волоської інтелігенції й селянства, стає в 1930 році їхнім вибранцем до польського Сейму, де аж до початку другої світової війни беззастережно обстоює права українців — громадян Польської республіки.

Не дурявся посол С. Скрипник і церковних справ, ставши великим поборником відправ богослужень на Волині живою українською мовою та бувши представником мирян в спархіяльних радах Волині й Холмщини. Ця галузь праці ще більше скріпила давню вже відчуту правду про велике значення в житті нашого народу Української Православної Церкви. І не диво, що коли почалася німецько-совєтська війна і теперішній наш Первоієрарх мав змогу кількакратно відвідати в Києві Владика УАПЦеркви бл. п. Ніканора і Ігоря, то вибір цих єпископів зупинився на Степанові І. Скрипнику, як найбільш достойному кандидатурі на сан єпископа УАПЦеркви. Вибір той був заперечений Митрополитом Діонісієм, Адміністратором УАПЦеркви Архiepіскопом Полікарпом і Архiepіскопом Олександром і став канонічно — правною підставою до архієпископії хиротонії, яка й відбулася в Києві 14 травня 1942 року.

Про архієпископську діяльність Вл. Мстислава ми писали на сторінках „Українського Православного Слов". І тут знову то саме: як не схоче чогось зробити, то заплачеть, щоб виконала доручення. Ну, а ці „зароблені" гроші вона покладе у свій банк.

Висновок: адміністративний талант, незламна воля на досягнення поставлених цілей і бистрий розум Владика Мстислава, його відданість рідній Церкві — подають нам непохитну віру в те, що Владика Митрополит Мстислав досягне ще більших успіхів у своєму житті.

Висновок: адміністративний талант, незламна воля на досягнення поставлених цілей і бистрий розум Владика Мстислава, його відданість рідній Церкві — подають нам непохитну віру в те, що Владика Митрополит Мстислав досягне ще більших успіхів у своєму житті.

(Далі буде)

сприятелювавши з польським студентом історії — Дембським навчився від нього французької мови і міг читати філософські книжки тією мовою. Шевченко з жагою абсорбував знання і доглядав, а то й перелищував знайомим багатьох тих, які мали формальну високу освіту.

Однак, хоч як Шевченко зжився з Дембським, він стояв непохитно при своєму і вважав гайдамаків за героїв, а польських конфедератів за бандитів. На ці та інші історичні конфлікти та протидії національних інтересів Сиджесвіч віддається вивести перед очі читача того Шевченка, який оволодів серціями не якоїсь суспільної верхівки, а мільйонами з усіх верств українського народу.

На завершення Т. Шевченко здобув прихильників серед польських політиків в'язнів не тільки для себе особисто, але також і для свого народу. В атмосфері, яку панувала в той час поміж українцями і поляками не була не легка справа.

На завершення Шевченко не раз читав полякам свої вір-

У післяслові автор пише: „Ця книжка сперта на багатій літературі предмету — друкованій і рукописній, а особливо на мемуарній, що зберігається в архівах. Елементи літературної фікції і здогаду обмежені в ній до мінімуму, а всі цитати зачерпнені з відповідних джерел. Слова самого Шевченка, а особливо цитати з його творів і листів подані згідно з вірогідними публікаціями: слід тут передусім вказати на останнє повне видання творів поета, що появилася в квітень 1964 році за редакцією Української Академії Наук в Києві.

„Виходячи з засади, що дотеперішні польські переклади творів Шевченка не передають повністю їх артизму, а часом навіть змінюють їх сенс, представляю ці твори в оригіналі, у фонетичній транскрипції і додуючи переклад прозою. Всі інші українські іношомовні тексти перекладаю тільки в труднощі і особливо важливих випадках. Іконографічний матеріал книжки майже виключно з фотографій, уперше публікованих в Польщі".

В українській пресі на рецензовану книжку Сиджесвіча зорблено слухати завагу: що її не можна уважати за наукову хоч би тому, що в ній не подано джерел тієї багатогірної літератури, про яку згадується у післяслові. Однак, автор цієї заваги при знає, що книжка „Українські ночі" є дуже цінною біографією і добрим вкладом у шевченкіану.

український і польський наріччя. На превеликий жаль, польська публічна думка відносно України не пішла по лінії ідей польських героїв-революціонерів (таким, як Красовський та інші), які готові були покутувати кривду, заподіяні полякам в Україні. Це більша шкода, що ідеї цих польських революціонерів зовсім не прийняли в польському народі, а поляки у відродженій Польщі, забувши про свою неволю, виклекали супроти українців зоологічний шовінізм. Навіть ніякі то шовінізм ані на крихітку не змалював в самій Польщі, так і на еміграції.

Застається, в цьому й лежить основна причина, чому українська критика на еміграції з резервою прийняла працю Сиджесвіча. Читачи тієї мови, в яких він описує польські школи та zorganizованість поляків в Україні, в читача може зродитися підозра, що цим автор намагається зобразити поляків як злочинців, а українців як жертв. Однак, прочитавши книжку і зваживши під увагу теперішні умови та

атмосферу, в якій писав Сиджесвіч, такі підозри відпадають, бо виразним залишається те, що автор поставив собі за основну ціль об'єктивно представити Шевченка і „українські ночі", тобто тяжкий період неволі України.

Автор представив Шевченка як духового відроджувача, пророка і генія українського народу. З огляду на комуністичну систему в Польщі та вороже ставлення поляків до українців, можемо припускати, що автор саме з цих причин позбавив Шевченка з польськими революціонерами більшого, як в дійсності він був з ними пов'язаний. Осєй раз тут і в інших місцях книжки лежить той елемент іскри, однак, щодо геніальності Шевченка, то вона характеризована переконливо, як не в одного українського автора.

Сиджесвіч не залишає місця на сумнів відносно доброти освіти Шевченка. Він крапо показує, як Шевченко при його дивній злібності успішно закінчив Академію Мистецтв, глибоко зацікавився з літературою, а

ші. Автор цитує слова, як Шевченко свідомо та оригінально розповідав про вибір гетьмана Наливайка:

„І вибрани преславного заповорожця Павла Кравченка-Наливайка —

Щоб лікались врані ліхи у своїй Варшаві.

„Колі Шевченко перечитав ті свої вірші вдома приятелям, „драки ліжи" Кільмівці і Вернер стискали йому руку з признанням за поетичний талант. Отже, не зважаючи на уривки оцінки та зловинні закінчення, поезія Шевченка халала їм за серце" (стор. 406).

(Далі буде)

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ІМ. ШЕВЧЕНКА 100 РОКІВ БУДУЄ СВІТЛЕ МАЙБУТНЄ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ НА НАЙТРИВКІШИХ ОСНОВАХ НАУКИ, ЗНАННЯ І ПРАВДИ. ДОПОМОЖІМО ЙОМУ В ЦЬОМУ ЩЕДРОЮ ПОЖЕРТВОЮ НА ЙОГО ЮВІЛЕЙНИЙ ФОНД!

SHEVCHENKO SCIENTIFIC SOCIETY
302 WEST 13th STREET NEW YORK, N.Y. 10014

Увага! ПАСЕЙК І ОКОЛИЦІ! Увага!
7-й ВІДДІЛ ООЧСУ та ОСЕРЕДОК СУМА
запрошують все Українське Громадянство та Молодь
на ДОПОВІДЬ на тему:
„30-річчя ООЧСУ і проблеми української визвольної політики“
яку викладатимуть викладачі політичних дисциплін
і редакторка АЕН
пані mgr Слава Стецько
в неділю, 15-го квітня 1973 року
в год. 6-й увечері
в ПРИМІЩЕННІ УКРАЇНСЬКОЇ ЦЕНТРАЛІ
в ПАСЕЙКУ, Н. Дж.
УПРАВА СЬОМОГО ВІДДІЛУ ООЧСУ

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ІМ. ШЕВЧЕНКА в США
ПРОДОВЖЕННЯ
АКАДЕМІЧНИХ ВИКЛАДІВ
для студентів і ширшого громадянства відбудеться в суботу, 14-го квітня 1973 року, в год. 5-й веч. в залі ЦЕНТРАЛІ,
302 West 13th Street, New York, N. Y.
Програма:
1. Відкриття.
2. Проф. М. ЗАКЛІНІСЬКИЙ: доповідь на тему „Шевченко і націоналізм: до висвітлення з критикою“.
Вступ вільний.
Дирекція Академічних Викладів НТШ

ГОЛОВНА УПРАВА ТОВАРИСТВА
УКРАЇНСЬКИХ ІНЖЕНЕРІВ АМЕРИКИ
при співучасті ВІДДІЛУ — ФІЛІАЛЬНИЙ
— виступає —
НАУКОВУ КОНФЕРЕНЦІЮ
в суботу, 14-го квітня 1973 року
о 4-й год. по пол.
ДОМІВКА ВІДДІЛУ — ФІЛІАЛЬНИЙ, Пн.
4814 N. Broad Street, Philadelphia, Pa.
ПРОГРАМА:
Мгр. МАРІЯ Д. ГОНЧАРЕНКО — „Пам'яті про Шевченка та дисципліну в роботі“.
Пн. РОМАН ВОЛЧУК — „Міжнародна Конференція в справі сталених корабельних мостів в Лондоні“.
Інж. арх. ОЛЕКСАНДЕР ТИМОШЕНКО — „Важливі питання підготовки і в архітектури“.
Координатор Конференції — проф. Т. ГЕВЕРІК.
Після Конференції — ГІТТЕРКА при ЧАЮ

СУБОТА, 14-го КВІТНЯ 1973, зала UNION HIGH SCHOOL, UNION, N.J.
год. 4:30 по пол.
Український Музичний Інститут Америки — Відділ в Ірвінгтоні, Н. Дж.
запрошує на
ФОРТЕПІЯНОВИЙ РЕЧИТАЛЬ
ПЕРЕКЛАДАЧ КОНЦЕРТУ
ЛЯРИСИ ГУСАК (10 років)
— і —
РОБЕРТА ТАВБА (17 років)
Речиталь влаштовує Американська Музична Організація Foundation for the Performing Arts (FPA) у вигляді нею переданого фортепіанового конкурсу для студентів музики міста Нью Джерсі.
Після речиталу, о год. 5-й веч. відбудеться в тієї самій залі КОНЦЕРТ відомої в теперішній секунди міжнародної організації молодих музикантів ALICIA de LA BRONJA, алаптоматом цього самого організатора.

Настоятель, Парафіяльний Уряд
СВЯТОТРОЙСЬКОЇ КАТЕДРИ при 359 Broome вул. у НЬО-ЙОРКУ
повідомляють, що
в суботу, 14-го квітня 1973 р. о год. 5:30 по пол.
буде відслужена
ВЕЛИКОПОСНА ПАСІЯ
яку очолить
Його Високопреосвященство Архієпископ МАРІО
з доповіддю ДУХОВЕНСТВОМ Нью-Йоркського і Нью-Джерського
Деканатів.
Запрошуємо всіх Вірних взяти численну участь.
ПАРАФІЯЛЬНИЙ УРЯД

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗИЧНИЙ ІНСТИТУТ АМЕРИКИ, ІНЖ.
ВІДДІЛ НЬО-АРК, НЬО-ДЖЕРСІ
КОНЦЕРТ
пам'яті
Д-ра ЗІНОВІЯ ЛИСЬНА
в СУБОТУ, 14-го КВІТНЯ 1973 РОКУ, о год. 7-й вечора
в залі УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ в ІРВІНГТОНІ, Н. Дж.
— влаштовує
при співучасті mgr-а Романа Савицького
Сингапурський Асоціація, УМІ між керівництвом Рафалом Вестом
(при фортепіано Оксана Воробий)
Гості: Дарі Карачонні: Т. Саломея, К. Хухра, Н. Гурин, Р. Грабарчук,
З. Сохан, І. Шараневич, М. Ходковська, Н. Дашин.

ВЕЛИКІ ВЕЧЕРНИЦІ
Оркестра ВОГДАНА ГІРЯКА
ДЛЯ СКРІПЛЕННЯ ФОНДУ
Українського Вільного Університету
Вступ лише за запрошеннями

НЕПІДМАЛЬОВАНИЙ КОЛГОСП

(Закінчення зі стор. 2-й)
ми, навіть найбільш інтимні, в усі господарські справи, а усі сварки і непорозуміння. Життя в колгоспі надзвичайно нудне. В хаті — читальні („клуби“) кілька пропагандистських брошур і книжок, що їх ніхто не читає. Раз на місяць припадає „кіноперегляд“ з „соціалістичним“ з фільмом чи пропагандистським доповіддю про черговий „указ“ чи міжнародне становище. Газети читають лише в сільраді. Головна ж розвага — ліяцтво, особливо вранку. П'ють звичайно самотньо і браву. П'ють нарівні чоловіки й жінки. Примітивні самодієльні апарати позичає суєда у суєди, і хоч за варення самотню належить 100 рублів кари або кілька років концтабору, самотню женуть усі без винятку, бо міліція дивиться на це крізь пальці.
В Гур'ї, як і в усіх інших селах, де побував Амал'ярик, надзвичайно поширений „маг“. Усі чоловіки, жінки і навіть молоденькі дівчата без цієї московської лайки не можуть зв'язати двох слів. І лаються цією найбруднішою лайкою також діти, як тільки навчаться говорити.
В Гур'ї, коли працював там Амал'ярик, були чотирьохкласова школа і дитячі ясла. В усіх класах викладав один учитель, до якого колгоспники ставились із зневагою, як до дармоїди, і з задрістю, бо нарівні з ними мав він присадибну ділянку. А в яслах за няню була стара горбата жінка, яка „раз-у-раз матюкала дітей тоненьким голоском“.
До мешканців міст колгоспники ставились неприязно, навіть вороже, вважаючи, що по містах вони до-бре живуть, нічого не роблячи. Це — свого роду комплекс соціальної неадаптованості. До засланців, заслужених на певні речення до колгоспної праці, відносились колгоспники також недоброзичливо, хоч не один з них казав Амал'ярику, що самі вони „на довічному засланні“. У засланців колгоспники абачали не тільки „чужаків“, але й людей понижених, безправних, що перебувають у становищі ще більше безправному, як вони самі. Тим часом, виконанні в абсолютному послуху перед аладою, на голову колгоспу дивились вони як на якогось божидка, а районного „начальства“ боялись ще більше, як дореволюційний селянин „ісправника“.
Отак в об'єктивному змалюванні Андрія Амал'ярика виглядають на селі „руські люди“ в результаті понад 50-літнього виховування їх комуністичною партією. Так виглядає більшість населення „селянської, московської Русі“, культуру і психологію якого хочуть в Кремлі накинати цілому світові. Так виглядає „гомо совєтїкус“ — москаль, „старший брат“, в якому зашпелюють зоологічний шовінізм супроти всіх „чужаків“.

Роман Шраменко — новий голова Відділу УККА в Пасейку, Марія Стефанів почесний член управи

Пасейк, Н. Дж. — Тут, у неділю 1-го квітня д.р. у вечірніх годинах відбулися річні загальні збори Відділу УККА в залі Української Централі. Збори відкрива довголітній голова Відділу Марія Стефанів, подавши денний порядок. Василь Марущак відчитав протокол попередніх загальних зборів. По його прийняттю обрано Президію: Іван Буртик — голова; Василь Марущак, Степан Покора — члени.
Звіти із минулорічної діяльності Управи склали: голова М. Стефанів та члени Управи: Я. Петрик — зовнішні зв'язки, Б. Покора — фінанси і І. Рудакевич — фінанси місцевої Школи Українознавства. Звіт Контрольної комісії відчитав І. Рудакевич, ствердивши добле ведення діяльності Відділу під енергійним проводом довголітньої голови п-ї М. Стефанів.
Дискусія, що розгорнулася по звідомленнях Управи і Контрольної комісії, вказувала на велике заінтересування громадянським життям делегатів місцевих організацій, як і платників Національного Данку із Пасейку-Кліфтона. Збори присвятили належну увагу місцевій Школі Українознавства, що нараховує понад 200 дітей і під проводом своєї довголітньої директорки п-ї Квасовської, при співпраці 12-ох учителів, дає великий асяд у виховання нашого молодого покоління. Саме того ж дня в поплудневих годинах відбулися у залі Української Централі дитячі збори.
По ухваленні абсолютної уступної Управи, уділено слово представникові Централі УККА, п-ї екзекутивній директорці І. Базарковій. Він ствердив прикладну співпрацю місцевого Відділу УККА із Централлю, його активність і жертвенність. В останньому році на Національний Данок місцева громада ввплатила 1,300 дол. Делегат з'ясував також найголовніші завдання, які запланувала Екзекутива УККА на цей рік. Виконання тих завдань можна буде осягнути тільки при повній співпраці з Відділами.
По доповіді присутні ставили запити відносно діяльності УККА та подавали ряд сугестій, як належало б ту працю поліпшити. Дискусіяти рівночасно зазначували, що необхідно дати більшу фінансову підтримку Централі УККА, про що кожного року реферував Василь Марущак.
На пропозицію Вибірчої комісії: В. Андруха, Я. Гудуляка, І. Білих — вибрано нову Управу Відділу: голова — Р. Шраменко, заступники голови — адв. М. Смородський, І. Білих; фінансовий референт і референт УНФонду — Ст. Покора; члени: Ю. Ставнича, В. Марущак, Ю. Яцикевич, Я. Мартинюк; Контрольна комісія: М. Стефанів, д-р М. Вих, проф. І. Рудакевич.
Під голосні оплески присутніх почесним членом Управи Відділу вибрано п-ї Марію Стефанів, яка безперервно очолювала Відділ впродовж 14 років і яка, не зважаючи на те, що відійшла з посту голови Відділу, обійняла активну співпрацю із новообраною Управою.
Окрему подяку від імені Екзекутиви УККА склав уступуючий голові Відділу п-ї Марії Стефанів, і довголітньому членові Управи Василеві Марущакові екзекутивний директор УККА, mgr Ів. Базарков.
Відповіданням „Не пора, не пора“ закінчено збори в присутності понад 50 осіб.
I. H.

ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ПИСЬМЕННИЦЬ „СЛОВО“
Писемництво, створене глибоко патрістично-націоналістичною думкою, яке передвиступає створення української сцени.
СЛ. П. ГОРЯ ШУГАНА
що стала 8-го квітня 1973 року.
Писемництво, створене глибоко патрістично-націоналістичною думкою, яке передвиступає створення української сцени.
Ділячись своїм спутком з Українською Громадою, Президія ОУП „Слово“ виконало своє глибоке співчуття Дружині Писемницької п-ї О.п. створі Марії Стефанів та її близьких.
ВІСНІ НА ПОМ'ЯТЬ!
ПРЕЗИДІЯ ОУП „СЛОВО“

ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ПИСЬМЕННИЦЬ „СЛОВО“
Ділячись з Українською Громадою та своїм напням Членством сумного вістою, що 5-го квітня 1973 року у Філадельфії, Па. на 65-му році життя, після тяжкої недуги, померла відома наша письменниця.
ЯРОСЛАВА ОСТРУК
Писемництво, створене глибоко патрістично-націоналістичною думкою, яке передвиступає створення української сцени.
ВІСНІ НА ПОМ'ЯТЬ!
Редко Писемництво виконало глибоке співчуття Президія ОУП „СЛОВО“

Замість квітня на могилу св. п. ІРИНИ ДЕРЕШІ на фоні „Церква в Потрєбі“ зложимо 10.00 доларів
Марія і Василь ПАЦІВОРНИ
Редко Писемництво виконало глибоке співчуття

ПОДЯКА
Для 27-го березня ц. р. з волі Всевипного відійшов від нас у Вічність наш Дорогий МУЖ, БРАТ, БАТЬКО
БЛ. П. МИКОЛА ЧУЛАЄВСЬКИЙ
Щиро дякуємо Настоятелю парафії св. Юра в Трентоні, Микола Гален за відправу Пам'яті, за Службу Богу і аяку над нами.
Сердечно дякуємо всім Учасникам церковного хору на сніг. Дякуємо всім нашим Прихильцям і Знайомим, які люблять перебути на похоронній відправі, щоб віддати останню пошану Писемництву і цим висловити своє співчуття. Окрему дякуємо п. Дідухам і п. Гриневичам з Бюффада за квітня. Пам'яті Скрипчука, Фесенко під час поминального обіду.
Дякуємо директору похоронного закладу п. Кошиком за його організаційну роботу під час похорону.
Хай Всевипний нагородить всіх Вас щедрими ласками.
Дружина — МАРІЯ
Донька — ЗІНА, зять АНАТОЛІЙ
Внуки — ХРИСТІЯ ГРИНІВІЧ
Сестра — АННА БРІНХ

ЗАМОВЛІННЯ У ВИДАННЯХ
РІДНА МОВА
найкращі, найкращі у Вільному Світі українські підручники авторства видатного педагога
БЛ. П. МАРІ ДЕНКО:

Підручник	В Амер. (ам. \$)	В Кн. (кан. \$)	Прому мені вистати
„Рідне Слово“ — перша читанка після „Вукіаря“, 116 ст.	3.60	3.60	----
„Волошки“ — наступна читанка, 148 стор.	3.60	3.60	----
„Рідний Край“ — наступна читанка, 160 стор.	4.40	4.40	----
„Славна Зілля“ — наступна читанка, 208 стор.	5.20	5.20	----
„Про що Тирса Шелестіла“ — наступна читанка, 248 стор.	5.80	5.80	----

Перш ніж замовити, будь ласка, зверніть увагу на наступні умови: Ціна замовлення з доставкою в Україні — 15%, а закордон — 30%. Платити можна переказом (векселом) — 25 центів над книжку. Оплата — не пізніше листопада 1973 р.
Визначте, заповніть і вже терміново це оголошення на адресу:
RIDNA MOVA PUBLISHING
28 Percy St., Newport, Vic., 3015, Australia

В БОЛОЧИНІ 40-й ДЕНЬ СМЕРТІ
вашої ТЕТІ
БЛ. П. МАРІ ЯРМАН
вдові по ЮРІСВІ
буде відправлена
в суботу, 14 квітня, о год. 10-й ранку
ЗАУПОКИНА СЛУЖБА БОЖА І ПАНАХИДА
в Православній Церкві св. Тройці в ІРВІНГТОНІ, Н. Дж.
Привітати і Парафія просимо про молитви.
КНА ІРВІНГТОНСЬКА з родиною, племінницями
Висловлюючи глибоку скорботу і смуток з приводу несподівано-передчасного улюкнення однієї з найактивніших українських письменниць на еміграції
БЛ. П. Ярослави Острук-Сосенко
НИКИФОР ЩЕРБИНА

+ 8-го квітня 1973 р.
віддай,
мені в долоні теплоту
м'якого голосу,
і синій трепет крові,
і галузку тіла,
есе віддай.
Горю Шугану
товариш театрального шлягу

ЗУСТРІЧ З МИСТЦЯМИ
В часі вечірніх будуть розіграні мистецькі картини наших мистців, які пожертвували свої твори для скріплення Фонду Українського Вільного Університету.
Просимо повернути картини з проданих квитків, щоби всі продані квитки були включені до розграти.
За запрошеннями звертатися до: Іван Буртик, 214 6th Street, Clifton, New Jersey 07011.

Субота, 12-го травня 1973 року
в Українській Централі
в Пасейку, Н. Дж., 240 Гопа Євено
Година 9-та веч.
Ведучий одяг. ВЛАСНИЙ БУФЕТ

БУДІВНИЧІ НОВОЇ АМЕРИКИ

Не лише праця,
а й відпочинок

Ці люди виявляють колосальну енергію. Їхня початкова праця, коли ще не було ні компютера, ні багатьох сучасних службовців, тривала подовж значно довше, ніж 24 години.

Очевидно, американський світ бачив те особливі успіхи цих людей з України, які стали надзвичайним, допомагаючи собі взаємно, двоєзвоний компютер. У головному бюро Олексія Воскобойника йшли різні виданнями, великий масивний стіл з червоного дерева, оригінальний будинок, модерні скульптури — на червоному тлі золоті кораблі та золотий міст; велика кольорова родина світлини. Заходите до бюро, де працюють привітні, усміхнені службовці — і мимовільно звернете погляд на телевізійний апарат, на екрані якого бачите самі себе. На одній із полиць помічаєте відомий журнал „Форчун“. Цей журнал, з відомостями про розвиток техніки в Японії, економіки в ЗСР, Бразилії, і м. ін., із звітами про літаючі будівництва, добування нафти тощо — у числі з грудня 1972 року на стор. 11-й помітив велике фото, зображення прекрасних будинків, з таким підписом: „Парквей Плаза апартаменти, у Стейт Коледжі, Па. Чудовий квітний-парк вітає гостей і гостей великого дому, з великим вестибюлем і повним модерним устаткуванням. Будівничий: Олексія Воскобойник“.

Але для Галини і Олексія Воскобойників таке будівництво, це, здається, вже майже пройдений етап. Тепер на робочих столах — Телевізійна станція, і ще щось, про що подумати не було коли. Поселивши тисячі людей у життєвих, затишних, світлих помешканнях, вони агадали й самі про себе — розпочали будувати власного дому, вілли, свого гнізда.

— Ми завжди з дружиною спільно все проєктували і здійснювали, і так само запроектували нашу хату. Це було наша остання така будова і наше місце життя, родинового й товариського.

Цією утрощ оглядати будову. Здалеку вражає незвичайна форма, модерна, якась особлива, з двома колонами, з ясної барви стінами. На тлі горі будова нагадує щось із казки. Навколо неї — 8 акрів землі, за дорогою — велетенський зелений: злізши для гольфу. Поблизу вілли буде озеро. За віллею — гора Натті, — оповита легендами. Коліс туди пішла дочка індійського вождя, красуня Натті — і ніколи не повернулася... Віджамамо на подвір'я, з якого, мов на долоні, видно внизу все місто, з багатьма стрункими будовами стейтського коледжу, що сам має 16 000 акрів землі; ген-ген видніс стадіон на 68 000 глядачів; видно звідси 10 світлих домів-гігантів — будов людей із світлик і соціальних Полтавщини та Дніпропетровщини.

Вілла так запланована, що здається, ніби це будова на півтора поверхи, але всередині виявляється, що вона триповерхова. Тут ті, які роками будували для інших, дозволити собі на реалізацію багатьох мрій. Як розміри вілли? — видно хоча б із того, що в ній 5 спальень. У одній із найкращих кімнат, що виходить десь у бік лісу — обладнане свою робітню господар. Там уже будуть не лише креслення, плани, цифри, обрахунки, там будуть картини, скульптури, музика і япелвно й великі, масивні

рози канадського лоса, якого зловив господар недавно, літаючи з дружиною відпочинку далеко на північ Канади. Мандрівка відбулася в ошатній індійській провідниці, які знають місця, де ще не була людина, може й від часів сотворення світу.

Вже тепер, хоча будова телевізійної станції та загальний нагляд над усіма справами забірають чимало часу, все таки вже помітне певне відірвання від ділової і діловотвірної родини.

Учорай за шклянкою вина — розмови на різні теми, і вони вже стосуються не лише найголовнішого, праці. Мова заходить і про працю для спільноти, і про важливість вільної української науки (це тому й Фондация при УВАН з 5 000 дол. щорічно для студентів-докторантів з української). Пані Галина закінчила читати новинку — твір на 340 сторінок Мартіна Грея та Марка Галло „Діалог, якого я люблю“. Даруючи книжку, він звертає увагу на гострі й безпідставні виступи у ній проти українців, які не менше терпіли від гестапо в часі Другої світової війни... „Бажано сильних є сильна економіка“, — стверджує в розмові господар: „Без економічної бази не можливий дійсний розвиток науки та й культури“.

— Або відпочинку, або переробки, — усміхається Олексія Григорович. Проти тотального відпочинку, відко, бунтується його активна, творча натура. Але переробка потрібна, і п-во Воскобойників вже вирішили провести його в Еспанії і Греції.

— О О О —

Понадвінок, 19 березня 1973 року. Поспішаємо велетенським „Марком IV“, як ми назвали авто, українською назвою, до летючого Мід Стейт. Засиділись, загворились, немає багато часу, авто-авто-машина показує, що в його залізоному нутрі вже немає багато бензину, але Олексія Григорович піддається цікавості журналіста — і ми їдемо майже на вершину гори, через уже прорубаний ліс: там буде стояти трансляційна вежа телевізійної програми на каналі 29.

Стати там, на вершині, й побачити навколо себе надзвичайну красу природи, а внизу ген-ген — місто Стейт Коледж, — можна з людини обернутися у орла. Можна також гукнути на повні груди, щоб сильний вітер доніс ті слова аж до Кремо: „Зважайте!“ Українська людина більше ніколи не поверне у ваші „патомкінські деревні“. Ви заморили Полтавщину, батьківщину Котляревського і Гоголя, Лисенка й Калниці, голодом у 1933 році — а Полтавщина будувати нову Америку, доки ще не можна будувати нової України! Приїде черга й на Державу, яка буде мати своїх Будівничих! Про це свідчать отам далеко внизу чудові світлі велетенські, і вежа „Гордого орла“, і вежа, яка тут стрілює злетити до хмар, і Гарвард, і студентів-докторантів з української в УВАН, і ще багато-багато чого, про що Галина і Олексія Воскобойники покищо не сказали.

(Кінець)

ВИЙШЛИ З ДРУКУ

УКРАЇНСЬКІ НАРОДНІ ПІСНІ та ВАРІАЦІЇ для ФОРТЕПІАНО

ПЕРШИН ВИПУСК (ЛІТКА)

І. БЛОГРУД

Замовити на адресу:

ИНОР ВІЛОНРУД

1845 S. Home Avenue

Berwyn, Ill. 60402

Ціна приваблива з порівняно низькою ціною.

СІМДЕСЯТИП'ЯТИРІЧЧЯ ВЛАДИНИ

(Закінчення з стор. 2-ої)

Господь вислухав нас і обдарує Владиків Юліана. Своїми ласками і щедротами.

75-річчя людського життя є благословенний дар, яким Бог обдарує людину. З корою сприймаючи цей Божий дар, Митрополит Мстислав може з чистим поглядом на свій пройдений життєвий шлях. Це був шлях безперервного горіння в службі Українській Церкві і Українському Народові. Шлях шляхетних задумів і великих досягнень.

10 квітня 1973 року Першоєрарх Української Православної Церкви Митрополит

Мстислав вступив у четверте десятиліття свого величезного життя. Ми, свідки його архипастирської праці і послідовників його світських починань, разом з усіма православними українцями молимо „дні і віки будуючого“ Божодарителя Господа Бога, щоб обдарував Достойного Юліана Своєю благословенною „правдию“ на чаші український народ словом Христової Істини та кріпав Владиків міцним здоров'ям і довгим щастям.

На майорі літа, Владиків Митрополите!

ОКРУЖНІ КОМІТЕТИ ВІДДІЛІВ УНС...

(Закінчення з стор. 1-ої)

Після звітів голови Павла Шевчука, касира Паспа Виліського та секретаря Вол. Воршона і голови Контрольної Комісії Аксента Урбана, уступаючи управі признаю абсолютну та обрано нову управу, до якої ввійшли: Павло Шевчук — голова, Йосип Виліський і Роман Гарасимак — заступники голови, Вол. Воршона і Ресел Колодий — секретарі, Василь Труфін — касир, Микола Семків і Іван Кокур — члени. Контрольна Комісія: Аксентій Урбан, Митрон Лесняк і Василь Слободан. Головний переділок І. Лисогір у своєму слові подає загальний огляд і оцінку стану та розвитку УНСОУ в поодиноких ділянках його активності, головний радий Володимир Запаранюк і обласний радий затор Василь Орховецький говорили про організаційний стан, розвиток і проблеми Округу. В далішніх дебатах обмірковано план праці в цьому році, зокрема рішено здобути в Окрузі до кінця року 135 нових членів. Розмова продовжувалася під час спільної перекуски.

ОКРУЖНИЙ КОМІТЕТ ЮТИКА - СІРАКІОЗІЙ відбув свої збори в неїлю, 8-го квітня, в залі Українсько-Американського Клубу в Рокі з участю 26 делегатів із сімох Відділів. Відкрив нараду секретар місцевого 121 Відділу Карло Кобіто, представив голову Округу головного радного Володимира Запаранюка, який провів далішніми нарадами.

ОКРУЖНИЙ КОМІТЕТ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ в Клівленді, Огайо повідомляє, що

в неділю, дня 15-го квітня 1973 року о год. 1-й після полудня

в залі Середньої Школи УНЦерви св. Йосафата

при вул. Стейт Род з Парі, Огайо відбудуться

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

в яких обов'язково візьмуть участь делегати (голови, секретарі і касири) таких Відділів: Колумбус 18, Льюїс 50, 233, Стронгсвілл 71, Міддлбург Гайтс 102, Акрон 180, 295, Парма 108, 112, 222, 251, 291, 334, 336, 346, 358, Клівленд 240, 323, 364 і Кентон 115.

ПОРЯДОК НАРАД ЗБОРІВ:

1. Відкриття і сквалення порядку нарад.
2. Вибір Президії.
3. Відчитання протоколу з останніх Зборів і його прийняття.
4. Звіти Управи і Контрольної Комісії.
5. Дискусія над звітами.
6. Сквалення довір'я уступаючій Управі.
7. Доповідь і план праці головного радного і Округного організатора п. Евгена Репети.
8. Вибір Управи і Контрольної Комісії.
9. Внески та запити й закриття Зборів.

До участі в Загальних Зборах запрошуємо всіх членів УНСОЮЗУ, як гостей.

Після Загальних Зборів чайок і перекуска.

ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ:

Д-р Пилип Тейлшевський Д-р Богдан Футей

секретар голова

„УКРАЇНСЬКО-ЯПОНСЬКІ ВЗАЄМИНИ, 1903-1945 Р. Р.“

Івана Світа

появляється у серії видань „Українського Історичного Товариства“. Це є історичний огляд й опосередкування, які на тлі політичних та історичних подій Далекосходу, описують розвиток українського життя там, його успіхи та труднощі.

Книжка має 408 сторінок з багатьма ілюстраціями, показаними ймен та географічними назва, а також резюме в англійській та японській мовах.

Вона вийшла в мистецтві оформленні артистичних малюнків Оксані й Юрія Момієвських. Попередньо не видалися передмови проф. Л. Винара, редактора „Українського Історика“ про громадську та журналістичну працю І. Світа.

Ціна книги 8.00 доларів в твердій опраці.

Набувати можна в книгарні „Свобода“ або в крамниці „Арія“.

„Свобода“ Bookstore 61-35 Grand Street, Jersey City, N.J. 07306

Арія Book & Book Co. 61-35 Grand Street, New York, N.Y. 10003

Відбулася Конвенція Американських Приятелів АБН

(Закінчення з стор. 1-ої)

групи до масової участі. Представники АП АБН брали участь в Світовій Антимонопольній Конференції в Мехіко, а тепер готуються до чергової конференції, яка відбудеться цього літа. Після прийняття конвенції його звіту до відомо, д-р І. Дочев попросив м-ра Славу Стецько до привітати й інформації про діяльність АБН у світі. Гостя зробила огляд політичної ситуації в Німеччині, де соціалістичний уряд Брандта хоче мати режим, подібний до режиму в Югославії. Діяльність А. Н. стає там утрудненою, але розгортається в Англії, Данії, Швеції, Бельгії, Австралії, Канаді й Південній Америці. З краєвих матеріалів можна довідатися теж дещо про відомі тієї роботи. АБН мала успішну інформаційну акцію під час Олімпіади в Мюнхені. Коли німецькі робітники професійно запросили Шелліна до Німеччини, АБН найняв адвокатів, які виступили проти спроби німецької влади сл. Ребета й Ваде-ри, бо Сташинський був лише виконавцем. С. Стецько закінчила закликом до посилення активності товариства й побажала успіхів у праці. З огляду на те, що існує Секція Жіноч АП АБН, переділок запросив їх на нараду в окремій кімнаті, ними провадила м-р Уляна Целевич з Чикаго. Звіти закінчили скарбник Михайло Коцка повідомленням, що в касі на день конвенції залишилося 507.57 дол. Після звітів відбулася дискусія. Тоді ж було обрано Резолюційну Комісію, з д-ром І.в. Косієм — головою та сот. Назаренком, п. Ніколаєм, д-ром С. Галамем і Маріо Агулером — членами, та Номінаційну Комісію з п. Врукером, як головою та членами — полк. Р. Райсфелд, Л. Боршем.

Найчисленнішою була кубинська делегация, що складалася із 19 осіб. Українську делегацию очолював д-р О. Соколович, складалася вона з таких осіб: Дарія Степаняк, Лева Борща — голова Української Станції в Нью-Йорку, Мих. Коцка, Я. Косановський, інж. Вол. Гладкий та м-р Уляна Целевич.

Від Номінаційної Комісії запропоновано таку Управу Президії АП АБН — д-р Нестор Проппік, заступники: Міро Гал — хорват, д-р Іван Косік — білорус, капіт. Золтан Вапварі — маляр, Роберт Брукнер — німець, д-р Г. Папіркіф — болгарин, д-р А. Воніфаціус — хорват. Голова виконавчої ділової Управи: д-р Іван Дочев — болгарин, заступники: д-р С. Галамем, д-р Анатоль Пласкачевський — білорус, Антоні Носич — хорват, отаман Нікола Назаренко — козак, Віліам Рока — маляр та Арістиде Ніколаї — румун; генеральний секретар — інж. Маріо Агулера, кубинець; адміністративний секретар — Вері Мічель, американець; скарбник — Михайло Коцка, українець; директор публічних виступів і зв'язків — д-р Кароль Сітко.

Від Номінаційної Комісії запропоновано таку Управу Президії АП АБН — д-р Нестор Проппік, заступники: Міро Гал — хорват, д-р Іван Косік — білорус, капіт. Золтан Вапварі — маляр, Роберт Брукнер — німець, д-р Г. Папіркіф — болгарин, д-р А. Воніфаціус — хорват. Голова виконавчої ділової Управи: д-р Іван Дочев — болгарин, заступники: д-р С. Галамем, д-р Анатоль Пласкачевський — білорус, Антоні Носич — хорват, отаман Нікола Назаренко — козак, Віліам Рока — маляр та Арістиде Ніколаї — румун; генеральний секретар — інж. Маріо Агулера, кубинець; адміністративний секретар — Вері Мічель, американець; скарбник — Михайло Коцка, українець; директор публічних виступів і зв'язків — д-р Кароль Сітко.

Від Номінаційної Комісії запропоновано таку Управу Президії АП АБН — д-р Нестор Проппік, заступники: Міро Гал — хорват, д-р Іван Косік — білорус, капіт. Золтан Вапварі — маляр, Роберт Брукнер — німець, д-р Г. Папіркіф — болгарин, д-р А. Воніфаціус — хорват. Голова виконавчої ділової Управи: д-р Іван Дочев — болгарин, заступники: д-р С. Галамем, д-р Анатоль Пласкачевський — білорус, Антоні Носич — хорват, отаман Нікола Назаренко — козак, Віліам Рока — маляр та Арістиде Ніколаї — румун; генеральний секретар — інж. Маріо Агулера, кубинець; адміністративний секретар — Вері Мічель, американець; скарбник — Михайло Коцка, українець; директор публічних виступів і зв'язків — д-р Кароль Сітко.

Від Номінаційної Комісії запропоновано таку Управу Президії АП АБН — д-р Нестор Проппік, заступники: Міро Гал — хорват, д-р Іван Косік — білорус, капіт. Золтан Вапварі — маляр, Роберт Брукнер — німець, д-р Г. Папіркіф — болгарин, д-р А. Воніфаціус — хорват. Голова виконавчої ділової Управи: д-р Іван Дочев — болгарин, заступники: д-р С. Галамем, д-р Анатоль Пласкачевський — білорус, Антоні Носич — хорват, отаман Нікола Назаренко — козак, Віліам Рока — маляр та Арістиде Ніколаї — румун; генеральний секретар — інж. Маріо Агулера, кубинець; адміністративний секретар — Вері Мічель, американець; скарбник — Михайло Коцка, українець; директор публічних виступів і зв'язків — д-р Кароль Сітко.

Від Номінаційної Комісії запропоновано таку Управу Президії АП АБН — д-р Нестор Проппік, заступники: Міро Гал — хорват, д-р Іван Косік — білорус, капіт. Золтан Вапварі — маляр, Роберт Брукнер — німець, д-р Г. Папіркіф — болгарин, д-р А. Воніфаціус — хорват. Голова виконавчої ділової Управи: д-р Іван Дочев — болгарин, заступники: д-р С. Галамем, д-р Анатоль Пласкачевський — білорус, Антоні Носич — хорват, отаман Нікола Назаренко — козак, Віліам Рока — маляр та Арістиде Ніколаї — румун; генеральний секретар — інж. Маріо Агулера, кубинець; адміністративний секретар — Вері Мічель, американець; скарбник — Михайло Коцка, українець; директор публічних виступів і зв'язків — д-р Кароль Сітко.

Від Номінаційної Комісії запропоновано таку Управу Президії АП АБН — д-р Нестор Проппік, заступники: Міро Гал — хорват, д-р Іван Косік — білорус, капіт. Золтан Вапварі — маляр, Роберт Брукнер — німець, д-р Г. Папіркіф — болгарин, д-р А. Воніфаціус — хорват. Голова виконавчої ділової Управи: д-р Іван Дочев — болгарин, заступники: д-р С. Галамем, д-р Анатоль Пласкачевський — білорус, Антоні Носич — хорват, отаман Нікола Назаренко — козак, Віліам Рока — маляр та Арістиде Ніколаї — румун; генеральний секретар — інж. Маріо Агулера, кубинець; адміністративний секретар — Вері Мічель, американець; скарбник — Михайло Коцка, українець; директор публічних виступів і зв'язків — д-р Кароль Сітко.

Від Номінаційної Комісії запропоновано таку Управу Президії АП АБН — д-р Нестор Проппік, заступники: Міро Гал — хорват, д-р Іван Косік — білорус, капіт. Золтан Вапварі — маляр, Роберт Брукнер — німець, д-р Г. Папіркіф — болгарин, д-р А. Воніфаціус — хорват. Голова виконавчої ділової Управи: д-р Іван Дочев — болгарин, заступники: д-р С. Галамем, д-р Анатоль Пласкачевський — білорус, Антоні Носич — хорват, отаман Нікола Назаренко — козак, Віліам Рока — маляр та Арістиде Ніколаї — румун; генеральний секретар — інж. Маріо Агулера, кубинець; адміністративний секретар — Вері Мічель, американець; скарбник — Михайло Коцка, українець; директор публічних виступів і зв'язків — д-р Кароль Сітко.

Від Номінаційної Комісії запропоновано таку Управу Президії АП АБН — д-р Нестор Проппік, заступники: Міро Гал — хорват, д-р Іван Косік — білорус, капіт. Золтан Вапварі — маляр, Роберт Брукнер — німець, д-р Г. Папіркіф — болгарин, д-р А. Воніфаціус — хорват. Голова виконавчої ділової Управи: д-р Іван Дочев — болгарин, заступники: д-р С. Галамем, д-р Анатоль Пласкачевський — білорус, Антоні Носич — хорват, отаман Нікола Назаренко — козак, Віліам Рока — маляр та Арістиде Ніколаї — румун; генеральний секретар — інж. Маріо Агулера, кубинець; адміністративний секретар — Вері Мічель, американець; скарбник — Михайло Коцка, українець; директор публічних виступів і зв'язків — д-р Кароль Сітко.

Від Номінаційної Комісії запропоновано таку Управу Президії АП АБН — д-р Нестор Проппік, заступники: Міро Гал — хорват, д-р Іван Косік — білорус, капіт. Золтан Вапварі — маляр, Роберт Брукнер — німець, д-р Г. Папіркіф — болгарин, д-р А. Воніфаціус — хорват. Голова виконавчої ділової Управи: д-р Іван Дочев — болгарин, заступники: д-р С. Галамем, д-р Анатоль Пласкачевський — білорус, Антоні Носич — хорват, отаман Нікола Назаренко — козак, Віліам Рока — маляр та Арістиде Ніколаї — румун; генеральний секретар — інж. Маріо Агулера, кубинець; адміністративний секретар — Вері Мічель, американець; скарбник — Михайло Коцка, українець; директор публічних виступів і зв'язків — д-р Кароль Сітко.

Від Номінаційної Комісії запропоновано таку Управу Президії АП АБН — д-р Нестор Проппік, заступники: Міро Гал — хорват, д-р Іван Косік — білорус, капіт. Золтан Вапварі — маляр, Роберт Брукнер — німець, д-р Г. Папіркіф — болгарин, д-р А. Воніфаціус — хорват. Голова виконавчої ділової Управи: д-р Іван Дочев — болгарин, заступники: д-р С. Галамем, д-р Анатоль Пласкачевський — білорус, Антоні Носич — хорват, отаман Нікола Назаренко — козак, Віліам Рока — маляр та Арістиде Ніколаї — румун; генеральний секретар — інж. Маріо Агулера, кубинець; адміністративний секретар — Вері Мічель, американець; скарбник — Михайло Коцка, українець; директор публічних виступів і зв'язків — д-р Кароль Сітко.

Від Номінаційної Комісії запропоновано таку Управу Президії АП АБН — д-р Нестор Проппік, заступники: Міро Гал — хорват, д-р Іван Косік — білорус, капіт. Золтан Вапварі — маляр, Роберт Брукнер — німець, д-р Г. Папіркіф — болгарин, д-р А. Воніфаціус — хорват. Голова виконавчої ділової Управи: д-р Іван Дочев — болгарин, заступники: д-р С. Галамем, д-р Анатоль Пласкачевський — білорус, Антоні Носич — хорват, отаман Нікола Назаренко — козак, Віліам Рока — маляр та Арістиде Ніколаї — румун; генеральний секретар — інж. Маріо Агулера, кубинець; адміністративний секретар — Вері Мічель, американець; скарбник — Михайло Коцка, українець; директор публічних виступів і зв'язків — д-р Кароль Сітко.

Від Номінаційної Комісії запропоновано таку Управу Президії АП АБН — д-р Нестор Проппік, заступники: Міро Гал — хорват, д-р Іван Косік — білорус, капіт. Золтан Вапварі — маляр, Роберт Брукнер — німець, д-р Г. Папіркіф — болгарин, д-р А. Воніфаціус — хорват. Голова виконавчої ділової Управи: д-р Іван Дочев — болгарин, заступники: д-р С. Галамем, д-р Анатоль Пласкачевський — білорус, Антоні Носич — хорват, отаман Нікола Назаренко — козак, Віліам Рока — маляр та Арістиде Ніколаї — румун; генеральний секретар — інж. Маріо Агулера, кубинець; адміністративний секретар — Вері Мічель, американець; скарбник — Михайло Коцка, українець; директор публічних виступів і зв'язків — д-р Кароль Сітко.

Від Номінаційної Комісії запропоновано таку Управу Президії АП АБН — д-р Нестор Проппік, заступники: Міро Гал — хорват, д-р Іван Косік — білорус, капіт. Золтан Вапварі — маляр, Роберт Брукнер — німець, д-р Г. Папіркіф — болгарин, д-р А. Воніфаціус — хорват. Голова виконавчої ділової Управи: д-р Іван Дочев — болгарин, заступники: д-р С. Галамем, д-р Анатоль Пласкачевський — білорус, Антоні Носич — хорват, отаман Нікола Назаренко — козак, Віліам Рока — маляр та Арістиде Ніколаї — румун; генеральний секретар — інж. Маріо Агулера, кубинець; адміністративний секретар — Вері Мічель, американець; скарбник — Михайло Коцка, українець; директор публічних виступів і зв'язків — д-р Кароль Сітко.

Від Номінаційної Комісії запропоновано таку Управу Президії АП АБН — д-р Нестор Проппік, заступники: Міро Гал — хорват, д-р Іван Косік — білорус, капіт. Золтан Вапварі — маляр, Роберт Брукнер — німець, д-р Г. Папіркіф — болгарин, д-р А. Воніфаціус — хорват. Голова виконавчої ділової Управи: д-р Іван Дочев — болгарин, заступники: д-р С. Галамем, д-р Анатоль Пласкачевський — білорус, Антоні Носич — хорват, отаман Нікола Назаренко — козак, Віліам Рока — маляр та Арістиде Ніколаї — румун; генеральний секретар — інж. Маріо Агулера, кубинець; адміністративний секретар — Вері Мічель, американець; скарбник — Михайло Коцка, українець; директор публічних виступів і зв'язків — д-р Кароль Сітко.

Від Номінаційної Комісії запропоновано таку Управу Президії АП АБН — д-р Нестор Проппік, заступники: Міро Гал — хорват, д-р Іван Косік — білорус, капіт. Золтан Вапварі — маляр, Роберт Брукнер — німець, д-р Г. Папіркіф — болгарин, д-р А. Воніфаціус — хорват. Голова виконавчої ділової Управи: д-р Іван Дочев — болгарин, заступники: д-р С. Галамем, д-р Анатоль Пласкачевський — білорус, Антоні Носич — хорват, отаман Нікола Назаренко — козак, Віліам Рока — маляр та Арістиде Ніколаї — румун; генеральний секретар — інж. Маріо Агулера, кубинець; адміністративний секретар — Вері Мічель, американець; скарбник — Михайло Коцка, українець; директор публічних виступів і зв'язків — д-р Кароль Сітко.

Від Номінаційної Комісії запропоновано таку Управу Президії АП АБН — д-р Нестор Проппік, заступники: Міро Гал — хорват, д-р Іван Косік — білорус, капіт. Золтан Вапварі — маляр, Роберт Брукнер — німець, д-р Г. Папіркіф — болгарин, д-р А. Воніфаціус — хорват. Голова виконавчої ділової Управи: д-р Іван Дочев — болгарин, заступники: д-р С. Галамем, д-р Анатоль Пласкачевський — білорус, Антоні Носич — хорват, отаман Нікола Назаренко — козак, Віліам Рока — маляр та Арістиде Ніколаї — румун; генеральний секретар — інж. Маріо Агулера, кубинець; адміністративний секретар — Вері Мічель, американець; скарбник — Михайло Коцка, українець; директор публічних виступів і зв'язків — д-р Кароль Сітко.